

Cum preferi să trăiești: ca un vultur sau ca o găină?

Cum preferi să trăiești: ca un vultur sau ca o găină?

Un fermier a găsit într-o zi pe câmpul său un pui de vultur rănit. Impresionat de frumusețea maiestuoasă a vulturului, fermierul l-a luat acasă și l-a îngrijit. În șura sa avea multe găini și, pentru că puiul de vultur era cam de aceeași mărime, i-a dat drumul printre ele. După scurt timp, puiul de vultur se obișnuise atât de bine cu găinile, încât se părea că el însuși se considera o găină! Râcâia ca și găinile, bea apă din copaie și ciugulea mâncare de pe jos.

Un prieten, care l-a vizitat pe fermier, a compătimit vulturul. „Tu nu ești creat pentru pământ!” a spus el; „tu trebuie să te înalți spre cer!” Dar vulturul râcâia și ciugulea mai departe în murdărie. Până la urmă, vizitatorul fiind foarte impresionat de comportamentul vulturului, l-a apucat, s-a suit pe un gard și l-a aruncat în aer. Dar vulturul a dat din aripi și a aterizat pe pământ pășind apoi spre găinile lui. Bărbatul nu s-a dat bătut; a luat din nou vulturul și s-a suit cu el pe acoperișul șurii. A dat din nou drumul vulturului în aer, dar pasărea a dat din aripi neajutorată, a căzut pe o stivă de fân și a început să ciugulească acolo.

Prietenul și-a luat rămas-bun, dar nu a putut uita ghearele puternice, acoperite cu murdăria din șură. Următoarea zi veni din nou, luă vulturul și se sui pe vârful unui deal, deasupra căruia se arcuia cerul nesfârșit. Privi vulturul în ochi și îi spuse: „Tu nu ești creat ca să trăiești ca o găină! De ce rămâi aici jos? Tu ești născut pentru cer!” El ținu vulturul nedumerit la înălțime, îl îndreptă cu privirea spre lumina strălucitoare a soarelui care apunea și apoi aruncă vulturul cu elan puternic înspre cer. De data aceasta, privind spre soare, vulturul și-a deschis aripile, a fost cuprins de un curent venind dinspre vale și a dispărut în depărtările cerului.

Unii sfinți ai lui Dumnezeu se pare că și-au uitat chemarea cerească. Noi aparținem cerului și ar trebui să ne preocupăm cu Hristos, Omul ceresc. „Deci, dacă ați fost înviați împreună cu Hristos, căutați cele de sus, unde Hristos este așezat la dreapta lui Dumnezeu: gândiți la cele de sus, nu la cele de pe pământ” (Coloseni 3.1, 2). Deși Domnul ne-a chemat să trăim în înălțimi cerești, mulți dintre noi se târăsc într-o „șură” și își găsesc satisfacția în lucrurile acestui pământ. Muncind pentru pregătirea noastră și apoi pentru nevoile familiei noastre, ne potrivim deseori atât de mult lumii care ne înconjoară, încât uităm lumea cerească, minunată căreia îi aparți-nem. Dumnezeu să ne ajute ca din nou, cu inima hotărâtă să privim spre adevăratul „soare al vieții”, la Fiul Său, și să ne înălțăm prin credință spre locurile cerești, unde El stă „la dreapta lui Dumnezeu”!